

PASTORALE
PASTORAL LETTERS

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului
Nașterea Domnului – Schimb minunat de daruri între
Dumnezeu și om

Summary:

This is the pastoral letter issued by HE Laurentiu, Archbishop of Sibiu and Metropolitan of Transylvania at the occasion of the Feast of the Nativity 2019. It highlights the spiritual joy Christians experience during this feast. Through His birth in the world by the Virgin Mary, Jesus Christ, our incarnated Son of God did not want to impress us, but to reveal Himself as a humble divine baby who expects from us to respond to His love with our own love. Attending the Holy Liturgy means to be part of the deep plans of God for our salvation. God's salvation means following his commandments and being a part of his love for humankind. In order to know God's plans, we need to read the Scriptures and attend the Holy Liturgy. The joy of the Nativity is expressed with the support of several quotations from St. John Chrysostom.

Keywords:

Feast of Nativity, Joy of Christmas, Holy Liturgy as the centre of Christian living, God's love for humankind, John Chrysostom on Nativity

† LAURENȚIU,
DIN MILA LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOP AL SIBIULUI ȘI MITROPOLIT AL ARDEALULUI

Cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că fiind El bogat S-a făcut sărac, ca să vă îmbogățiți prin sărăcia Lui (II Co 8, 9)

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor creștini, har, milă și pace de la Dumnezeu, iar de la noi, arhieriești binecuvântări!

Iubiții mei fii duhovnicești,

Sfânta noastră Biserică aduce negrăită bucurie și speranță în viețile noastre prin toate praznicele și sărbătorile ei liturgice. Cu toții așteptăm aceste momente duhovnicești de maximă intensitate din timpul anului bisericesc și ne pregătim pentru ele. Dorim, și astăzi, ca prin frumoasele *colinde* și prin *cântările* Praznicului Nașterii Domnului să ieșim din monotonia și greutățile vieții noastre de zi cu zi și să intrăm într-o nouă realitate, într-o nouă lume, într-o atmosferă de taină și de bucurie, care este cea a vieții lui Dumnezeu. În chip smerit și plin de delicatețe, Hristos vine la noi pentru a ne vorbi de *tainele Împărăției Sale*, pentru a ne face să gustăm din viața Sa, pentru a ne umple de fericirea și bunătatea dragostei Sale. De aceea așteptăm cu atâta nerăbdare și cu atâta bucurie această mare sărbătoare a Întrupării Domnului, pentru că numai în Biserica lui Hristos avem marea binecuvântare ca viața lui Dumnezeu să devină conținutul vieții noastre!

Știm și simțim pe tot parcursul anului bisericesc tainicul adevăr al acestei afirmații. *Venirea lui Dumnezeu în lume nu este pentru noi o filă de istorie de care cu pietate ne aducem aminte, la un moment dat, și pe care o comemorăm prin cântări și imne liturgice.* Întruparea lui Dumnezeu chiar dacă s-a petrecut acum 2000 de ani, în chip miraculos și tainic, *bucuria venirii în lume a Pruncului ceresc este mereu actuală și în fiecare an este mereu nouă și aducătoare de speranță și de bucurie*, pentru că ea ne vine din interiorul nostru, și anume din cămara tainică a inimii, unde Hristos este sălășluit în noi, prin Sfântul Botez. Hristos este viața cea nevăzută, seva divină, sădită în noi prin Sfintele Taine și această Viață a Lui rodește în noi atunci când vorbim cu El prin *rugăciune*, când ne *spovedim* curat și sincer, când ne *împărtășim* cu vrednicie cu Sfântul Trup și Scumpul Său Sânge, rămânând, astfel, veșnic în comuniune cu El.

Iubiți credincioși,

Dacă în familiile noastre obișnuim ca orice eveniment important să îl marcăm printr-o *masă festivă*, la care să oferim toată dragostea noastră, atât în chip văzut, cât și nevăzut celor care sunt invitați, tot așa în Biserică, în această mare familie duhovnicească, Mântuitorul Hristos ne cheamă la toate evenimentele importante ale vieții Lui și ale sfinților bineplăcuți Lui să stăm *la masă cu El*, să mâncăm împreună cu El, să *ne desfătăm și să gustăm* din toate bunătățile pe care le-a dobândit pentru noi. Ambianța este sfântă, tainică și plină de bucurie. *Hrana este Însuși Hristos, Trupul și Sângele Său. Cina este veșnică și ea se petrece în Cer.* La ea luăm parte în mod real la fiecare *Sfântă Liturghie*, în care Hristos ne descoperă viața Lui trăită pe pământ pentru noi și ne face să o și *retrăim*, El devenind astfel conținutul vieții noastre, prin Sfânta Împărtășanie. Și atât de accesibilă și atât de umană vrea Hristos să facă această realitate cerească pentru noi încât acolo, alături de El, la dreapta Sa o are alături pe Preacurata lui Maică, *chintesența* afecțiunii iubitoare, pe care ne-a dat-o ca și mai mult să îndrăznim a ne apropia de El, pentru a simți că Cerul s-a coborât pe pământ. El nu

mai e distant, înspăimântător și depărtat de noi, căci în Cer este o Maică care L-a născut, care stă alături de Dumnezeu, având, pe de o parte, prin bunăvoința Lui, autoritatea de Maică asupra Lui atunci când se roagă pentru noi, iar pe de alta, duioșie de Maică pentru greutățile noastre.

Aceasta este perspectiva din care trebuie să trăim și să ne bucurăm de praznicul cel mare al Nașterii Domnului. *Ospățul acestei sărbători se petrece în Cer!* La această realitate tainică, fiind încă îmbrăcați cu trup muritor, noi putem lua parte prin rânduiala văzută a *Sfintei Liturghii*. Doar în această ambianță deosebită putem să înțelegem *Taina Întrupării*, prin care Dumnezeu Cel Atotputernic a dorit să mântuiască lumea, în acest mod paradoxal, venind El Însuși la făpturile Sale, care se depărtaseră de la El. Putem înțelege de ce a ales El acest mod tainic de a vorbi cu zidirea Sa, de a o curăța și de a o sfinți, asumându-Și-o total, îmbrăcându-Se cu firea făpturii mâinilor Sale. Doar aici și astfel putem înțelege cum în iubirea Lui negrăită și plină de delicatețe, *Dumnezeu nu a vrut să ne mântuiască cu forța, nu a vrut printr-o simplă poruncă să ne atragă la Sine fără voia noastră, silindu-ne astfel libertatea, ci El a ales acest mod tainic și mai presus de înțelegerea noastră, să vină în lumea noastră în chipul smerit al unui Prunc și să se nască dintr-o Maică Fecioară*. Doar la Masă împreună cu Hristos putem înțelege de ce *nu a venit la noi cu toate oștile sale cerești*, de ce *nu a venit să Își arate puterea, ci iubirea nemărginită și mila Sa nespusă*, alegând să ni se arate atât de smerit ca un *Prunc dumnezeiesc*, Care *nu a dorit și nu dorește să intre cu forța în viața noastră și Care stă la ușă și bate*, așteptând ca la iubirea Lui să răspundem cu iubirea noastră.

Doar participând la Sfânta Liturghie noi putem să cunoaștem tainele adânci ale planului lui Dumnezeu de mântuire a lumii, pentru că atunci când stăm la masă cu Hristos și vorbim curat cu El devenim *casnici și prieteni ai Lui* și tot ce a trăit El și a făcut pentru noi capătă o relevanță deosebită pentru viața noastră. Atunci când gustăm din Masa Lui dumnezeiască, când ne împărtășim de darurile Lui negrăite simțim nevoia să răspundem la această *Iubire cu iubirea și recunoștința noastră*. Sfinții care sunt acum și ei alături de noi la această Cină cerească și care au știut să facă în ei lucrătoare viața lui Hristos și să răspundă la iubire cu iubire, ei ne învață ce să facem ca să întoarcem Ziditorului talantul dragostei dumnezeiești, plin de rodul ostenețelor noastre. **Sfântul Ioan Gură de Aur** ne transmite și nouă îndemnul lui Hristos adresat aleșilor Săi la Cina cea veșnică a iubirii Sale: *„De vrei să te împodobеști, împodobеște-te cu podoaba Mea! De vrei să te înarmezi, înarmează-te cu armele Mele! De vrei să te îmbraci, îmbracă-te cu haina Mea! De vrei să te hrănești, hrănește-te la masa Mea! De vrei să călătorești, călătorește pe calea Mea! De vrei să moștenești, moștenește moștenirea Mea!... Eu nu-ți cer plată pentru cele ce-ți dau, ci-ți mai datorez și răsplată de vrei să te folosești de toate cele ale Mele! Ce dărnicie o poate egala pe aceasta? «Eu îți sunt tată, îți spune Hristos, Eu îți sunt frate, Eu îți sunt Mire, Eu îți sunt casă, Eu îți sunt hrană, Eu îți sunt haină, Eu îți sunt rădăcină, Eu îți sunt temelie,*

sunt tot ce vrei! Ca să n-ai nevoie de nimic, Eu îți voi și sluji! Că am venit să slujesc, nu să Mi se slujească. Eu îți sunt și prieten și mădular și cap și frate și soră și mamă! Eu sunt totul! Am sărăcit pentru tine pentru ca tu să fii bogat! Un singur lucru îți cer numai: să Îmi fii apropiat Mie! Eu sunt sărac pentru tine, cerșetor pentru tine, în iesle pentru tine, pe cruce pentru tine, în mormânt pentru tine. Sus, pentru tine mijlocesc; jos, pentru tine solitor am venit de la Tatăl. Tu ești totul pentru mine; și frate și împreună moștenitor și prieten și mădular!»”.

Iubiți frați creștini,

Dacă Gazda Cinei cerești ne vorbește astfel și ne oferă un ospăț atât de bogat, cu atâtea daruri negrăite, și noi trebuie să-I oferim la rândul nostru daruri alese, așa cum au făcut-o *magii*, care, povățuiți de puterea stelei, au adus Pruncului născut în Betleem ceea ce au avut ei mai de preț, și anume: *aurul lămurit*, cum spune inmograful la stihovna vecerniei praznicului, *ca unui Împărat al veacurilor, tămâie ca unui Dumnezeu al tuturor..., iar smirnă ca Unuia fără de moarte.*

Sfinții, casnicii lui Dumnezeu, ne învață, ne arată și ne îndeamnă ce daruri să aducem și noi ca mulțumire Împăratului a toate. Tot ***Sfântul Ioan Gură de Aur*** ne spune că darul cel mai de preț de care Se bucură Hristos este *voia noastră liberă* și, de aceea, cea mai mare bucurie pe care o putem face Gazdei noastre cerești este *aceea de a asculta, de a ne supune voia poruncilor lui Dumnezeu, de a asculta de glasul conștiinței și de cel al duhovnicului.* Doar dăruind inima noastră lui Dumnezeu vom dori, spune același mare sfânt părinte, să dăruim și mai mult Lui din toate darurile materiale pe care le avem tot de la El, făcând *milostenie săracilor*, cu care Hristos se identifică: *„Împrăstie-ți, dar, bogăția, ca să n-o pierzi!”,* ne îndeamnă El, *n-o ține la tine, ca s-o ai! Aruncă-o, ca s-o păstrezi! Cheltuiește-o, ca s-o câștigi! Chiar de-ar trebui s-o păstrezi, n-o păstra, că negreșit o pierzi! Încredințezi-o lui Dumnezeu! Din mâna Lui nimeni n-o poate răpi! Nu da bani cu camătă, că nu știi de-ai să câștigi! Ci împrumută-L pe Cel Ce-ți dă o dobândă mai mare decât toată averea pe care o ai! Dă-ți banii tăi cu împrumut acolo unde nu-i invidie, unde nu-s pârâși, unde nu-i viclenie, unde nu-i teamă! Împrumută-L pe Cel Ce n-are nevoie de nimic, dar care are nevoie de tine! Împrumută-L pe Cel Ce hrănește pe toți, dar suferă de foame, ca tu să nu flămânzești! Împrumută-L pe Cel Ce S-a făcut sărac, ca tu să te îmbogățești! Dă-ți banii tăi cu împrumut acolo unde nu-i moarte, ci culegi viață în loc de moarte! Dobânda aceasta îți dă Împărăția Cerurilor”.*

Iubiți credincioși,

Cât de multe daruri și ce mari bucurii are pentru noi Dumnezeu! Cât de datori suntem iubirii Lui nemărginite! Fiecare dintre noi, în viața de zi, cu zi putem să ne facem slujitorii acestei Bunătăți venite în lume ca să ne aducă atâtea daruri! Atunci când iubim pe cineva căutăm să îi facem voia și ne dorim tare mult să nu ieșim din

cuvântul lui. De aceea, trebuie ca noi să ne străduim să citim mereu Sfintele Scripturi și scrierile Sfinților Părinți, pentru a cunoaște care este *voia* lui Dumnezeu pentru noi și care sunt *poruncile* pe care trebuie să le păzim.

Dacă atunci când iubim pe cineva și acela ne cheamă la o sărbătoare mare, la un eveniment deosebit din viața lui la care face o *masă bogată*, atunci trebuie să răspundem și noi cu *daruri* la această invitație pentru a împlini astfel comuniunea dragostei dintre noi. Tot așa se cuvine ca și noi să ne străduim să răspundem cât mai des la chemarea Domnului la *Sfânta Liturghie*, Ospățul ceresc și veșnic al lui Hristos, aducând fiecare „*ofranda dragostei muncii noastre*”, **prescura** adusă la Altar, care reprezintă simbolic, dar și real, tot efortul nostru de a ne dăruii viața lui Dumnezeu. Ce schimb minunat facem atunci: aducem lui Dumnezeu un dar pământesc și primim în schimb *daruri cerești*. Aducem efortul vieții noastre și primim în schimb Jertfa vieții îndumnezeite a lui Hristos! Aducem pe *pomelnic* numele celor dragi ai noștri, *vii și adormiți*, iar Hristos îi duce cu Sine în fața Tatălui și îi umple de iubirea și milostivirea nemărginită a Părintelui ceresc!

Să ne străduim în timpul scurt al acestei vieți să schimbăm mereu daruri cu Dumnezeu! Merită toată strădania noastră acest „*schimb dumnezeiesc*” cu Ziditorul a toate!

În aceste zile de mare bucurie cerească să ne aducem aminte și de semenii noștri, *sărmani, bolnavi și fără de ajutor*, din spitale, din case de bătrâni sau din orfeline! Să îi cercetăm cu iubire milostivă, după puterea noastră, aducând pentru fiecare și un mic dar spiritual, o *rază de lumină*, o *bucurie*, o *speranță* mântuitoare coborâtă din cer în noaptea de Crăciun. Toate să le facem spre slava lui Dumnezeu!

La acest strălucit Praznic al Nașterii Domnului vă transmitem îndemnul **Sfântului Ioan Gură de Aur** cuprins în una dintre omiliile sale dedicate acestei sărbători, în care arată că ceea ce ni se dă la Cina acestui praznic este „*medicament pentru rănilor noastre, o visterie neîmpuținată, care ne agonisește Împărăția Cerurilor*”. Și ne îndeamnă „*să ne apropiem plini de o spaimă sfântă, și plini de mulțumire să cădem mărturisind păcatele noastre, plângând de întristare pentru relele ce am făcut, întinzând mâinile la rugăciune către Dumnezeu. Astfel curățându-ne, să ne apropiem cu toată liniștea și rânduiala către Împăratul Cerului. Ca o sărutare duhovnicească să primim Jertfa cea curată și sfântă, să ne ațintim ochii noștri cu râvnă spre dânsa și să ne înflăcăram inimile noastre, ca să nu ne adunăm aici spre osândire, ci spre înfrânarea sufletului, spre dragoste, spre fapta bună, spre împăcarea cu Dumnezeu, spre o pace adâncă, spre câștigarea nenumăratelor bunătați, pentru ca noi înșine să ne sfințim și să zidim pe aproapele nostru*”.

Bucuria mântuitoare a Nașterii Domnului să pătrundă și să rămână în inimile noastre, iar pacea de Sus să cuprindă întreaga lume. Vă dorim tuturor, din adâncului sufletului:

ÎPS Dr. Laurențiu Streza

*Sărbători fericite!
An Nou binecuvântat!
Întru mulți și fericiți ani!*

Al Vostru arhipăstor și smerit rugător către Dumnezeu,

**† LAURENȚIU,
Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului**